

By; det spiller jo en Rolle i forskellige Love, og man regner da altid, at Folk maa have mere at leve af i Byen end paa Landet, Indtægter og Priser ere mindre paa Landet end i Byen. Skal man rekrurrere til statistisk Materiale maa man ganske vist gaa langt tilbage, nemlig til det Materiale, Indkomstskatteloven af 1870 er bygget over, og som kan uledes af den. Efter den regner man, at Indtægten skulde være 388 Kr. pr. Hoved i Kjøbenhavn, 265 i Kjøbstæderne og 176 i Landdistrikterne. Disse Tal ere naturligvis nu til Dags absolut set for smaa, det er klart, at Indtægten over hele Niiien er højere nu, men Forholdet mellem Tallene turde dog endnu kunne bruges. I alt Fald er jeg for mit Bedkommende fuldt berettiget til at bruge dem, da vist ingen er i Tvivl om, at det efter alt, hvad der er overgaaet Landbruget siden den Tid og særlig i de sidste 10 Aar, maa være en klar Sag, at Forholdet ikke har forandret sig i Landets Favour, ubetinget det modsatte. Men lægge vi disse Tal til Grund som altsaa stærkere ere gunstige for dem, som staa mod den Betragtning, hvorpaa Loven hviler, end for os, der forbyder den, saa bliver den kommunale Skat for Landkommunerne ca. 6 pCt af Indtægten, for Kjøbstæderne ca. 4½ pCt. og for Kjøbenhavn ca. 5,7 pCt. saa ogsaa ad denne Vej komme vi til den Opfattelse, at Landbruget er meget stærkere bebyrdet med Kommunalstatter i Forhold til dets Skatteevne end Kjøbstæderne og Kjøbenhavn. Hvad Kjøbenhavn angaar, skal jeg en Gang for alle bemærke, at, som vi alle vide, er der særlige Forhold her til Stede, thi Kjøbenhavn begunstiges paa saa mange Maader, ikke fordi Lovgivningsmagten ligefrem søger at begunstige denne By, men fordi man er nødt dertil, da det er Hovedstaden, og den derfor maa have en Del offentlige Bygninger og Anlæg af den Art, som det altid gavner en By at have. Man skal derfor ikke lade sig vildlede af, at Kjøbenhavns kommunale Skatteprocent ogsaa efter denne Beregning nærmer sig til Landets. Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds lagde, da denne Lov var til første Behandling, særlig Vægt paa Bejbyrderne, og det er ogsaa en meget væsentlig Side, hvorfra man kan se denne Sag. Der er ingen Tvivl om, at med Hensyn til Byrden til Bejvæsenet, ere Landdistrikterne i høj Grad prægraverede frem for Byerne. For at nævne runde Tal, ere Landkommunernes Bejudgifter ca. 4,000,000, Kjøbstædernes Udgifter til Gader og Veje c. 400,000 og Kjøbenhavns 630,000. Regne vi det nu ikke en Gang i Forhold til

Statteevnen og Indtægten, men blot i Forhold til Folketallet, hvilket for Landkommunernes Bedkommende, som allerede bemærket, er urimelig ugunstigt, saa maa en Landbo betale 2 Kr. 66 Ø., en Kjøbstadbo 1 Kr. 14 Ø., og en Kjøbenhavnner 2 Kr. 01 Ø. pr. Hoved for sit Bejvæsen, og tage vi Byerne i deres Helhed over for Landet, bliver det 2 Kr. 65 Ø. pr. Hoved paa Landet og 1 Kr. 56 Ø. for Byerne. Man kan ogsaa se det paa en anden Maade og opstille det paa samme Maade, som det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds gjorde her ved 1ste Behandling, idet han lagde, at i Forhold til Folketallet ækvivalerer Kjøbstædernes Udgifter til Gader og Veje paa det nærmeste Sognekommunernes Udgifter til Sogneveje, og saa staa Amtskommunernes Udgifter til Amtsvejene tilbage som en Byrde, Landet har ud over Kjøbstæderne. Jeg slutter mig ogsaa ganske til den Betragtning, at det ikke kan siges, at Hovedlandevejene ere en Institution, der væsentlig er af lokal Interesse. Nej, de ere af Interesse for hele Samfundet, og Staten var nærmest til at bære Byrden ved deres Bedlignholdelse. Der er ingen Mening i at ville vælte hele denne over paa Amtskommunerne. Hvad Kjøbstæderne give er jo nemlig for intet at regne; det er kun en 50,000 Kr., skønt de slide godt paa Amtsvejene, medens paa den anden Side Amtterne give Bidrag til Kjøbstædernes Landevejsgader. Det er altsaa i høj Grad berettiget, at der netop gives Landkommunerne og ganske specielt Sogneklasserne en Støtte fra Statens Side. Efter Forslaget, som det foreligger med Flertallets Endringer, gaar nu kun Halvdelen af Statens Bidrag direkte til Amtsfondene. Derved faa Amtreparitionsfondene omtrent Halvdelen af deres faktiske Udgifter til Bejvæsenet erstattet. Disse andrage aarlig 2,280,000 Kr. efter de sidste 5 Aars statistiske Oplysninger. Det direkte Bidrag til Amtsfondene, som her bliver Tale om, nemlig, 1,125,000 Kr., er paa det nærmeste Halvdelen deraf, men aligevel faar Landet 1 Kr. 90 Ø. pr. Hoved, medens Kjøbstæderne kun faa 1 Kr. 14 Ø.

Jeg skal nu vende mig til den anden Hovedbetragtning, som Loven i dens Helhed giver Anledning til, nemlig den finansielle. Her er der af den ærede Finansminister og for øvrigt ogsaa af de to ærede Medlemmer, der have taget Afstand fra Forslaget, fremkommet stærke Anter. Man har sagt, at vi kunne ikke en Gang for det eneste Aar paa Forhaand statuere noget Overskud, vi vide endnu ikke, hvorledes Resultatet vil stille sig for Finansaaret 1894—1895. Ja, vi vide